

प्र क र ण - १

उदर संज्ञा - निर्णय

उदर शाब्द धात्वर्थ व पर्याय शाब्द -- उदरम - क्री [उत ऋणातीति ।
उदिष्टुणातैरजलौ पूर्वपदान्त्फलोपश्च । उत + दृ + अच् । अन्त्य
लोपश्च । नाभिस्तनयोः मध्यभागः । पेट इति भाषा ... क्षीर-
स्वामी टीका.

उदर - पर्याय शाब्द - १ उदर या शाब्दाच्चे पर्याय अमरकोशांत लालीतप्रामणे
वर्णन केलेले आहेत. १. पिचिण्ड, २. कुक्षी, ३. जठर, ४. तुन्दम्. ५. उदर
उदरः [पु.] उदरम अग्यत्वेनास्त्यस्य । अर्श आदित्वाच्च । उदरस्था
रोगविशोभाश्च.... । उदरी इति भाषा... यथा... अधोदराधिकारः ।
उपस्थमुदरम् जिष्ठा हस्ता पादौ च पंचमम् । ... इति मनुः । याप्रमाणे
मनूने उदराचा उल्लेख केलेला आहे.

विकार नामाभिधानार्थ आयुर्वेदीय हेतु - आयुर्वेदामध्ये विकारांची नावे
[संज्ञा] देताना बहुविधा दृष्टिकोनांतून विचार केलेला दिसून येतो.

१] संप्राप्तीतील प्रमुख दोषादूष्यांची विकृति लक्षात घेऊन कांही
वेळीं व्याधींचीं नावे दृढ होतात. उदा. वातरक्त, आम्लपित्त, आमवात,
रक्तपित्त.

२] रोगाचे स्वल्प लक्षात/काही वेळीं व्याधींना नावे दिली जातात.
उदा. कुष्ठ, विसर्प, गुल्म, शोथ, विद्रधि.

१. पिचिण्डकुक्षीजठरोदरतुन्दम् । अमरकोश

३] व्याधुत्पत्ति हेतुवरुन व्याधींची नांवे दिली जातात. उदा. क्लायलंज, उपदंश, कृमी, फिरंग, भुज्जन्य पाण्डू, गर्भिणी, छर्दि.

४] व्याधिसंप्राप्तीने उत्पन्न होणा-या लक्षणासमुच्चयापैकीं एकादे महत्वाचे लक्षणावरुन व्याधींचे नांवे ठरिवीतात. उदा. ज्वर, कास, छर्दि, हिकका, शूल.

५] वर्णभेदाने नामाधिधान केले जाते. उदा. पाण्डू,[श्वेत] कामला,[पीत] ह्लीमक [हरित]

६] दूषित दोषादूष्यांनीं एकाया शरीर अवयावाला दूषित करुन विकार निर्माण केल्यास त्या स्थानावरुन विकाराला नांव पडते. उदा.

तत्स्थानात् तद्दर्शिताभ्यां च तत्समीपतया पि च ।

तत्साहचर्याच्छब्दानां वृत्तिरेणा वुत्तुर्विधा ॥ शाडर्गधर

तत्स्थानात् -- उदा. हृदयांत हृद्रोग.

ग्रहणींत ग्रहणी

यक्त प्लीहेत -- यक्त प्लीहा

उदरांत उदर.

हृदयांत होणारा हृद्रोग ग्रहणी स्थान दुषित होऊन ग्रहणी तदवतच उदरांत दोषादूष्टी होऊन निर्माण होणारा विकार " उदर " संज्ञेने उल्लेखिला आहे. उदराची संप्राप्ति वर्णिताना... उदृध्वा स्वेदांबुवाहिनि जनयन्त्युदरं नृणाम् । असा उल्लेख आहे.

१. एवं प्रकुपिता तान् तान् शरीरपदेशानागम्य तांस्तान् व्याधिन् जनयन्ति । ते यदोदरसन्निवेशं कुर्वन्ति तदा गुल्मं चिह्नं विद्वध्युदरान्निर्माणानाहविष्णुचिकित्सार प्रभूतैश्च जनयन्ति । सु.सू.२१/३३.

उदराची सामान्य लक्षाणे -- आध्मानं गमने शक्ति...

दाहस्तन्द्रा च सर्वे णु ञ्ठरेणु भवन्ति हि । उदराला ञ्ठर हा पर्याय
शब्द योज्जा आहे. उदर रोग झालेला रोग म्हणून उदरी. उदराची
असाध्य लक्षाणे सांगतांना " श्वयधुः सर्वमर्त्य श्वासोत्थिका...
अतिसारः निहन्त्युदरिणं नरम् । असा उल्लेख आढळतो.

उदरामयः[पु.] उदरस्य रोगविशेषः । हा पर्याय
अतिसाराचा आहे. ... क्रिाण्डशोण.

अस्य उपशमलक्षणं चिकित्सास्थाने नवमाध्याये वाग्भाटेन
उक्तम् ।

यस्योच्चारात्विना मूत्रं पवनौ वा प्रवर्तते ।

दीप्ताग्नेर्धुकोष्ठस्य शान्तस्तस्योदरामयः ।

उदरावर्त -- [पु.] उदरे अवर्त इव] नाभिः ... राजनिर्घण्ट

उदरिणी -- [स्त्री] तज्जातगर्भो स्या अस्तीती

उदर -- इति -- डीम -- गर्भवती -- इति हेमचन्द्रः ।

उदरं अस्या अस्ति इति वाक्य बृहदुदरयुक्ता ।

लम्बस्तनीमुदरिणीं विदीणात्फुल्लपादकाम् ।

धात्रा वैश्वप्यनिर्माणवैदर्शीं दर्शितामिव ।

[कथासरित्सागरे विशातिमे रंगे]

उदरितः त्रि [अतिशयितं उदरस्य उदर।-तुन्दादिभ्यः] [हलच्चेति

एक हलच्] बृहदुदरयुक्तः मुंडिया इति भाषा । तत्पर्यायः १] पिच्छिण्डः

२] बृहत्कुक्षिः ३, तुन्दि, ४] तुन्दिकः ५] तुन्दितः, ६] उदरी हेमचंद्रः

उदरी [ब.] त्रि. अतिशयितं उदरं अस्य । उद इति] उदरितः हेमचंद्रः

उदर रोगग्रस्तः । यथा सुश्रुते [चि.अ. १४]

उदरी तु गुर्वभिष्यन्दिरक्षा विदाहि स्निग्धापिशितपरिणोका-
त्रगाहानु परिहरेत । शातिष्ठाष्टिक्यवगोधूमनीवारा न्नित्यमश्नीयाते ।

वरीलप्रमाणें उदर शब्द संस्कृत वाडमयांत व आयुर्वेदात भिन्न
भिन्न स्थाळीं उदघृत केलेला आहे.

" उदरविकार " ह्या नांवानें कांहीं विशिष्ट संप्राप्तीनें होणारा
विकार, ज्यांत उदर मोठें होतें त्याला उदर असें नांव आहे.

उदर रोगाची संख्यास्य संप्राप्ति सांगतांना [अष्टौदराणि]
स्थानविशोभाने व अवस्थाविशोभाने उदराला भिन्न भिन्न संज्ञा
दिलेल्या आहेत. उदरवृद्धि होउन ते ज्याचे प्रत्यान्मलिंग आहे अशा
विकाराला वात, पित्त कफ या दोषांच्या दुष्टीमुळे क्रमानें वातोदर,
पित्तोदर, कफोदर, अशा संज्ञा प्राप्त होतात. तीन दोषांच्या दुष्टीनें
सान्निपातिक [दूष्योदर] प्लीहावृद्धि हे ज्या उदराचे कारण आहे, असें
प्लीहोदर तसेंच यकृद्वाल्पुदर अर्शा, शक्कत, वगैरेच्यामुळे अवरोध होउन
निर्माण होणारे बद्धगुदोदर, शर्करा, अस्थि, कटक, वगैरेनी अंत्राभेद,
होउन होतें ते क्षतोदर [परिस्त्रावी उदर] वातादि सप्त उदरांचे अलीर
जलांत पर्यवसान झाल्यानें किंवा अत्यंबुपानामुळे होणारे जलोदर वगैरेना
त्या त्या संज्ञा प्राप्त होतात.

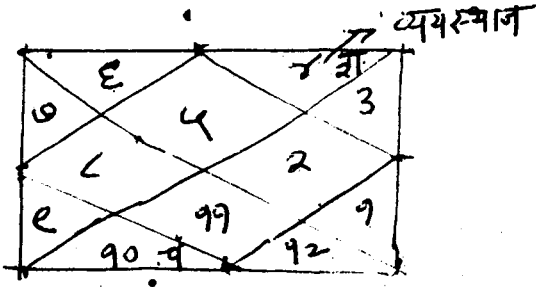
ज्योतिषशास्त्रादृष्ट्या उदर विवेचन

ज्योतिष शास्त्रा दृष्ट्या जन्मस्था कुंडलीच्याग्रहावरून सुधदां
रोगविनिश्चय करता येता.

व्ययेशे रोगराशिस्थो दीशो व्ययराशिगे ।

त्रिंशद्दुवर्षाकोन वर्षे उदरोगं विनिर्दिशोव । हस्तलिखित

जयपूर पॅलेस लायब्ररी

उदर. सिंहलग्न असतां षडादश स्थानांचा स्वामी चंद्र होतो व रोग-स्थानाचा स्वामी शनि होतो. ह्या कुंडलीत चंद्र षष्ठस्थानी [रोगस्थानी] व शनि षडादशस्थानीं असतां उदररोग संभावतो.

चंद्र या ग्रहाचा शरीररुध अवयवावर अस्थारा अंमल लातीलप्रमाणें आहे. उदर, उर, मन... यामुळे उदर [जलोदर] हा विकार निर्माण होतो. चंद्र ग्रह शीतल, शांत, अढ्यातु प्रधान आहे व जलोदरही -- " उध्वा स्वेदांबुवाहीनि " म्हणजे उदकवह स्त्रोतोदुष्टीने निर्माण होणारा विकार आहे. त्यामुळे चंद्र व उदर रोग यांचा परस्पर संबंध ज्योतिषांत वर्णिला आहे.

आत्तापर्यंत आपण उदर हा शब्द धात्वर्थ, उदराचे पर्याय शब्द, तसेच आयुर्वेदातील विकारांचीं नांवां [संज्ञा] देतांना बहुविधा दृष्टिकोनांतून केलेला विचार मांडला आहे. शरीरातील विशिष्ट स्थानादुष्टीवरून रोगाला विशेष संज्ञा प्राप्त होते. या नियमाला अनुसरून उदरस्थानांत उत्पन्न होणा-या विकाराला " उदर " नांवाने संबोधिले आहे. मूळ उदर हा शब्द संस्कृत वाङ्मयांत व आयुर्वेद शास्त्रांत भिन्न भिन्न स्थायीं आलेला आहे. स्थानानुसृत्य व अवस्थानुसृत्य उदरांना वातोदर, जलोदर, वगैरे संज्ञा प्राप्त झाल्या आहेत. चंद्र व उदर रोग यांच्या साहचर्यावरून ज्योतिष व वैद्यक यांचा किती निकटचा संबंध आहे हे दिसून येते.

-x-x-x-x-x-x-